

Nr 491

Av herrar **Ståhl** och **Hansson** i Skegrie, om *kontinuerlig redovisning till statsutskottet av större försvarsanslags återverkningar i vissa hänseenden.*

(Lika lydande med motion nr 385 i Första kammaren)

I årets statsverksproposition har under fjärde huvudtiteln, försvarsdepartementet, föredragande statsrådet angivit ett anslagsbelopp av 5 038,7 milj. kr. Detta belopp överstiger med mer än 223 milj. kr. motsvarande utgiftspost i budgeten för innevarande budgetår och avviker dessutom väsentligt från den anslagsram på 4 600 milj. kr. (prisläge maj 1966) som i december 1966 av majoriteten i den sittande försvarsutredningen fixerades såsom maximum för nästkommande budgetår.

Denna avsevärda ökning är emellertid fiktiv, eftersom den vid ett närmare studium visar sig utgöras av i årets budgetförslag upptagna nya poster, vilka tidigare icke inräknats. Dit hör för att nämna några av de större tilläggsbeloppen förbättrade värnpliktsförmåner med i runt tal 45 milj. kr., färdigställande av Muskövarvet för drygt 43 milj. kr. och projektering av byggnader m. m. på sammanlagt inemot 12 milj. kr. Vidare får från tidigare budgetår kvarstående reservationer inte förbrukas, vilket i realiteten kommer att innebära en minskning med 250 milj. kr. Reduktionen av försvarsindex betyder ett bortfall av ca 20 milj. kr., eftersläpning av priskompensation från föregående budgetår innebär likaledes ca 20 milj. kr., och slutligen har prisregleringsanslaget från maj 1966 till medelkostnadsläge 1967—1968 ungefärligt framräknats, vilket bidrar till att försvåra en jämförelse. Vad som här anförts visar med all tydlighet, att det först genom en närmare analys kan klarläggas i vilket förhållande de i nu föreliggande budgetförslag upptagna anslagsposterna står till motsvarande poster för löpande budgetår. En sådan mer ingående analys kan hinna göras först senare under vårriksdagen, varför vi förbehåller oss att få återkomma därtill i samband med den sedvanliga propositionen rörande anslag till materielanskaffning m. m.

Föredragande statsrådet har vid olika tillfällen förklarat, att trots den nu i förhållande till hittills gällande beställningsramar påbjudna faktiska reduceringen av anslagsbeloppet några avbeställningar av materiel icke skall bli aktuella. Dessa uttalanden synes vara byggda på tämligen osäkra antaganden, varför det inte kan uteslutas att sådana kostnader ändå uppkommer. Innan den nuvarande långtidsplaneringen infördes hade riksdagen att vid upprepade tillfällen ta ställ-

ning till sådana kostnader, bl. a. vid inhiberandet av det senaste jagarbygget, då beloppet visade sig uppgå till inte mindre än 50 milj. kr. Det synes rimligt att sådana eventuellt uppkommande kostnader nu bör tillföras försvarets kostnadsram i stället för att under annan huvudtitel återkomma i form av utgifter för reservarbeten eller andra stödåtgärder. Samma princip bör gälla andra särskilda medel som kan behöva ställas till förfogande för arbetslöshetsbekämpande åtgärder på grund av uteblivna försvarsbeställningar. Att inbesparingar av medel på ett håll i statsbudgeten måste uppvägas av utgifter för artificiella åtgärder under en annan huvudtitel kan knappast anses vara god hushållning. Även konsekvenser av här antytt slag kan närmare överblickas först senare under budgetarbetet. Det synes vara av vikt att vederbörande utskott från myndigheterna kontinuerligt erhåller upplysningar om här berörda förhållanden.

Under åberopande av det anförda hemställes,

att riksdagen må i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att de militära myndigheterna anbefalles att kontinuerligt till statsutskottet redovisa hur större anslagsposter i statsverkspropositionen och senare propositioner återverkar på utlagda beställningar och sysselsättningen inom statsförvaltningen, industrien och andra berörda områden.

Stockholm den 26 januari 1967

Manne Ståhl (fp)

Nils G. Hansson (cp)
i Skegrie
